

[Glistrup]

hundrede tusinde blomster, der spirer, for at tale maotisk, og hvor der er hundrede tusinde mulige långivere. Det her drejer sig jo overhovedet kun om en 3-4 långivere, som vil være omfattet af en sådan lovgivning, og derfor kan det selvfølgelig ikke påvirke markedet, om man begynder at indsove dem i nogle restriktioner af den ene eller anden art – så meget desto mindre som disse 3-4 långivere, der jo oprindeligt er udsprunget som Frimænds Selvstændige Foreninger fra 1851, efterhånden har udviklet sig til reelt at være en slags offentligt dødemandsbureaukati. Det er jo det, vore realkreditinstitutioner desværre har udviklet sig til, specielt efter VKR-regeringens indgreb i 1970.

Hvad skal vi så gøre med disse dødemandsforetagender, som det alene drejer sig om? Der skal vi faktisk, hvis vi skal anske det på en nogenlunde fornuftig måde som lovgivere, sige, at der kommer en tid til at genoplive dem fra de døde. Den kommer om to eller tre år, når EF har frigjort dette, sådan at tyske, portugisiske og engelske kreditforeninger kan konkurrere frit på markedet med Kreditforeningen Danmark, Nykredit og det par andre realkreditfonde, BRF og DLR, som det drejer sig om. Hvordan ruster vi så de danske kreditforeninger til at kunne klare sig bedst i konkurrencen? Gør vi det ved at indsove dem i endnu flere restriktioner, eller gør vi det ved at sige: I må selv stå op og tage jeres ansvar for, hvad I foretager jer, for nu kommer I altså ud i en konkurrence, som er noget hårdere, end den kommende kreditforeningsdirektør har været vant til i sin DSB-slumretid.

Derfor er situationen altså den, at nu skal der ske noget på realkreditmarkedet. Det sker ikke ved, at man i Folketinget vedtager nogle regler, så det hele bare bliver til en gang bureaukati, hvor Folketinget i sin påståede flertalsklogskab mener at kunne fastlægge, hvor meget Hyskenstræde 27 og Badstuestræde 8 skal vurderes til. Det er jo ikke en øjebliksvurdering; når man vurderer til en kreditforening, så vurderer man efter, hvad man forventer at prisudviklingen vil være i de næste 6-7 år, for det er jo dér, der er risiko på lånet. Derfor er det ikke noget, som man skal overlade til ignoranter som politikere eller embedsmænd at tage stilling til. Det må man overlade til kreditforeningerne og så lade dem selv tage øretæverne og lave direktørskifte, eller hvad de nu gør, når det viser sig, at

de har lavet C & G- eller 6. Juli-dispositioner, eller hvad det nu er, de foretager sig derhenne fra tid til anden. Derfor må hensynet til de småforetagender, som de danske kreditforeninger vil være, når vi får det frie europæiske marked i løbet af nogle få år, indebære, at vi skal lade dem have lov til at trives og vokse op i frihed og ikke lade dem fortsætte deres kuvøsetilværelse, som forslaget her vil det, for så dør de simpelt hen, når vi får det frie marked. Derfor går vi imod det foreliggende lovforslag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg forstår godt den tankegang, der ligger bag forslaget fra SF og Socialdemokratiet om fastlåsning af pantets værdi til den seneste ejendomsvurdering med senere ændringer og med tillæg af eventuelle om- og tilbygninger for at standse prisstigningerne på udlejningsejendomme.

Der er dog andre forhold end belåningsmulighederne i realkreditinstitutterne, der er bestemmende for prisfastsættelse på udlejningsejendomme, således overvejelser om skatte- og selskabsforhold. Det er også væsentligt, at der er rigelig udlånskapital, som er villig til at gå ind i finansieringen af ejendomshandler, som det er sagt tidligere her i dag. Blot at fastlåse belåningsmulighederne i realkreditinstitutterne til den sidste vurdering med senere reguleringer og eventuelle om- og tilbygninger vil ikke i sig selv standse prisstigninger på ejendomme.

Jeg vil dog gerne slå fast, at jeg er af den opfattelse, at der skal gøres en indsats for at stoppe de lånefinansierede spekulationsgevinster på erhvervsejendomme, som har fundet sted gennem den senere tid og stærkest i Københavns centrum, hvilket boligministeren også er i gang med, hvad andre talere også har nævnt her i dag.

Kristeligt Folkeparti kan på denne baggrund ikke tilslutte sig lovforslaget.

Jørgen Tved (FK):

Havde jeg ikke anden rettesnor at gå efter, er det altid en god rettesnor at følge, at når hr. Glistrup har taget stilling mod et forslag, indeholder det givetvis nogle meget gode elementer, som er til gavn for den brede del af befolkningen, og så skal jeg nok være for lovforslaget.

Sådan er det også i denne situation. Her tager hr. Glistrup igen storspekulanternes parti, men